

1. No poden existir divergències tan notables com les actuals entre els criteris AQU i ANECA per a les categories equivalents. Reforça el caire subjectivista, partidista o fins i tot erràtic de les agències d'avaluació. Si els avaluadors de les ciències humanes no tenen criteris racionals i objectius per a compartir és que en realitat no són racionals ni objectius.
2. Cal establir uns rànquings coherents relatius al valor de la publicació de llibres. No totes les editorials són iguals, ni es pot menysvalorar la redacció d'un llibre en benefici d'un article amb índex d'impacte elevat. L'argumentació en l'àmbit de les humanitats requereix una extensió molt superior a la de les ciències dures. Per extensió es pot incloure els capítols de llibre, els llibres editats, les obres col·lectives.
3. No es valora amb bon criteri l'extrema dificultat dels investigadors dels àmbits de les humanitats per a publicar en llengües que no siguin la pròpia. La major extensió dels articles i l'ús d'un llenguatge especialitzat però amb molts més matisos conceptuals que no pas els presents a les ciències dures, implica una extrema dificultat en la consecució d'articles en llengües estrangeres (bàsicament, l'anglès: quina sorpresa quan certes revistes demanen la redacció en anglès britànic o nord-americà!).
4. La major part de revistes de l'àmbit d'humanitats no tenen índex d'impacte. La categorització tipus A, B o pels nombrosos criteris d'avaluació actuals no són exhaustius, uniformes ni consensuats. Si la nostra mesura parteix de la científica, aleshores la nostra recerca no val res (impacte social, valor econòmic immediat, ...).
5. Les acreditacions del professorat se centren de forma gairebé exclusiva en els aspectes relatius a la recerca. Això va en (greu) detriment dels professors com a formadors, aspecte poc valorat i que acaba afectant els alumnes. Es podrien crear dos itineraris: docent o investigador.
6. Cal revisar el valor de les publicacions electròniques, privades o d'accés lliure.
7. Cal establir rànquings de qualitat de congressos. Un póster en cert congrés val més que un paper en un altre.

Prof. Dr Jordi Vallverdú Segura

Departament de Filosofia

UAB